ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

της **Σόνιας Μητραλιά**

12,5 δισεκατομμύρια ώρες εργασίας κάθε μέρα. Αόρατες! Απλήρωτες! Ανασφάλιστες! Και σε άθλιες συνθήκες! Τόσες δουλεύουν εντελώς τζάμπα οι γυναίκες του πλανήτη μας σε αυτό που, χωρίς την παραμικρή αμφιβολία, είναι η μεγαλύτερη ληστεία στην ιστορία της ανθρωπότητας!

Βάλτε τώρα όποια ωρομίσθια αμοιβή θέλετε, ακόμα και την πιο μικρή και ασήμαντη, και πολλαπλασιάστε επί τις 12,5 δισεκατομμύρια ώρες απλήρωτης γυναικείας εργασίας: Το ποσό που θα βγει θα είναι παραπάνω από αστρονομικό. Και αυτό για μια μόνο μέρα, όταν ξέρουμε πως η απλήρωτη γυναικεία δουλειά δεν έχει ούτε αργίες, ούτε ωράριο, 365 μέρες το χρόνο!

Η ετήσια έκθεση της OXFAM **[1]** στην οποία οφείλεται αυτός ο υπολογισμός της απλήρωτης

γυναικείας εργασίας, ανεβάζει στα **10.800 χιλιάδες δισεκατομμύρια δολάρια το χρόνο το ποσό που θα έπρεπε να πληρώνουν στις απανταχού γης γυναίκες εκείνοι που επωφελούνται από την εργασία τους**. 'Η πιο σωστά, το ποσό που… δεν πληρώνουν και το βάζουν στην τσέπη τους με αποτέλεσμα να γιγαντώνονται οι χωρίς ιστορικό προηγούμενο ανισότητες που καταλήγουν στην τωρινή -αφόρητη και εξωφρενικά σκανδαλώδη- πραγματικότητα των 2.153 δισεκατομμυριούχων που συγκεντρώνουν μεταξύ τους μεγαλύτερο πλούτο από όσο 4,6 δισεκατομμύρια άνθρωποι στο σημερινό κόσμο μας. Ή ακόμα χειρότερα, των 26 πλουσιότερων που έχουν και κατέχουν όσα η μισή (50%) ανθρωπότητα!…

Ο λόγος λοιπόν για **εκείνους που (επ)ωφελούνται από την απλήρωτη γυναικεία εργασία, και που δεν είναι άλλοι από εκείνους που αρμέγουν κανονικά τους κάθε λογής εργαζόμενους και τις εργαζόμενες χωρίς όμως να δίνουν δεκάρα για να συντηρούν αυτούς και τις οικογένειές τους καθημερινά**. Δηλαδή, χωρίς να πληρώνουν εκείνες που τους καθαρίζουν το σπίτι, τους ντύνουν και τους μαγειρεύουν, τους φροντίζουν, τους στηρίζουν συναισθηματικά, τους περιποιούνται όταν αρρωσταίνουν, μεγαλώνουν τα παιδιά τους και προσέχουν τους πατεράδες και τους παππούδες τους και κάνουν τις χίλιες δυο εργασίες που απαιτεί αυτό που λέμε …"**αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης"** στην εποχή του θριαμβεύοντα καπιταλισμού! **Γιατί αν δεν έκαναν όλα αυτά και πολλά άλλα, θα ήταν το ίδιο το (καπιταλιστικό) σύστημα που θα κατέρρεε σε χρόνο ρεκόρ και τα κέρδη των καπιταλιστών του που θα γίνονταν καπνός…**

Ωστόσο, προσοχή: Αυτή η ήδη αφόρητη κατάσταση γίνεται κιόλας ακόμα χειρότερη καθώς οι νεοφιλελεύθεροι κυβερνήτες διαλύουν και εξαφανίζουν ό,τι έχει απομείνει από το Κοινωνικό Κράτος. Όπως το γράφαμε ήδη από το 2011: *"Είτε με την κατάργηση, είτε με την ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών, το κράτος ξεφορτώνεται καθήκοντα κοινής ωφέλειας που είχε αναλάβει απέναντι στους πολίτες και τα φορτώνει -και πάλι- στην οικογένεια. Ετσι, η φροντίδα (φροντίδα σωματική και ψυχολογική) των μικρών παιδιών, των αρρώστων, των ηλικιωμένων, των ατόμων με ειδικές ανάγκες, ακόμα και των αναξιοπαθούντων νέων και ανέργων, περνάει από το κράτος στην οικογένεια, και μάλιστα εντελώς τζάμπα"*. **[2]**

Και προσθέταμε: *"Όμως, η έννοια οικογένεια είναι πολύ γενική και αφηρημένη. Στην πραγματικότητα, κι αυτό το ξέρουν όλοι, μέσα στην οικογένεια είναι οι γυναίκες που φορτώνονται σχεδόν αποκλειστικά, το βάρος -και μάλιστα απλήρωτο- όλων αυτών των βασικών κοινωνικών καθηκόντων του κράτους. Μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια λοιπόν: από τη μια, το νεοφιλελεύθερο κράτος ξεμπερδεύει οριστικά με τις ελλειμματικές κοινωνικές*

υποχρεώσεις του, που «διευρύνουν τα ελλείμματα και άρα το δημόσιο χρέος» κι από την άλλη μάς υποχρεώνει να τις επωμιστούμε δουλεύοντας εντελώς δωρεάν!" Πράγμα που μας έκανε να διαπιστώσουμε ότι εμείς οι γυναίκες "Όχι μόνο καταδικαζόμαστε στη φτώχεια και την ανασφάλεια, αλλά μας φορτώνουν και υποχρεώσεις που ήταν κρατικές, με ό,τι αυτό συνεπάγεται σε κούραση, νευρική υπερένταση, πρόωρα γηρατειά, ατέλειωτη απλήρωτη εργασία και πρόσθετα έξοδα..!"

Και όλα αυτά με το απαραίτητο παλιομοδίτικο σεξιστικό "ιδεολογικό" περιτύλιγμα *"για τη δήθεν «γυναικεία φύση» (που) πάει χέρι-χέρι με την αντιμετώπιση της γυναίκας ως κατώτερου όντος, της οποίας το σώμα θεωρείται πάντα διαθέσιμο και στο οποίο επιτρέπεται να ξεσπάει ο (κάθε) άντρας. Δεν είναι τυχαίο ότι τα κρούσματα βίας κατά των γυναικών, που ήταν ήδη αναρίθμητα, πληθαίνουν στην εποχή του μνημονιακού καπιταλισμού..."*

Και καταλήγαμε τότε με τις ίδιες ακριβώς διαπιστώσεις που κάνουμε και τώρα: *"Όλη αυτή η επιστροφή στο μακρινό παρελθόν συνοδεύεται από μέτρα που αποσκοπούν στο να αφαιρέσουν από τις γυναίκες τα λίγα δικαιώματα και κατακτήσεις που κερδήθηκαν με αγώνες τις τελευταίες δεκαετίες. Η «Ιερή Συμμαχία» Κεφαλαίου και Πατριαρχίας καταργεί de facto το δικαίωμά μας στη δουλειά και άρα στην οικονομική ανεξαρτησία. Μάς σπρώχνει πάλι σε μια ζωή χωρίς αυτονομία και ελεύθερη βούληση. Μάς αντιμετωπίζει σα δούλες, στις οποίες φορτώνει καθήκοντα και λειτουργίες που είχε κάποτε το Κράτος Πρόνοιας, επειδή τάχα είναι στη «φύση» της γυναίκας να είναι ταυτόχρονα παιδικός σταθμός, ΚΑΠΗ, νοσοκομείο, εστιατόριο, πλυντήριο, ψυχιατρείο, φροντιστήριο ή ακόμα και ΟΑΕΔ για τα άνεργα μέλη της οικογένειας. Και όλα αυτά εντελώς δωρεάν, χωρίς καμιά πληρωμή, χωρίς καμιά αναγνώριση, επειδή τάχα η γυναίκα «το έχει στο αίμα της να θυσιάζεται για τους άλλους», με αποτέλεσμα να μην έχει ελεύθερο χρόνο ούτε για ν' ανασάνει και να ολοκληρώσει τη δική της προσωπικότητα, ούτε και για να μετέχει ενεργά στα κοινά."*

Από τότε που γράφονταν τα παραπάνω μέχρι σήμερα, τίποτα δεν έχει αλλάξει στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές εκμετάλλευσης και υποδούλωσης των γυναικών. Όμως, στις ίδιες τις άμεσα ενδιαφερόμενες, στις γυναίκες κάτι έχει αλλάξει, και μάλιστα κάτι πολύ σημαντικό: **Η αόρατη γυναικεία εργασία τους αρχίζει να συζητιέται, να αμφισβητείται και να γίνεται... ορατή. Κι αυτό χάρη στις ίδιες, στο κίνημά τους που απλώνεται και γιγαντώνεται τελευταία όσο ποτέ άλλοτε στο παρελθόν!** Συσπειρώνοντας ένα νέο κύμα μαχητικών και ριζοσπαστικοποιημένων φεμινιστριών, κατεβάζοντας στους δρόμους εκατοντάδες χιλιάδες ή και εκατομμύρια διαδηλώτριες στις πέντε ηπείρους, και φτάνοντας να οργανώσει τις πρώτες παγκόσμιες απεργίες γυναικών, το

νέο φεμινιστικό κίνημα των τελευταίων χρόνων γράφει ήδη ιστορία. Από τη Χιλή, την Αργεντινή και τις Ηνωμένες Πολιτείες μέχρι την Ισπανία, το Μεξικό και τη Βραζιλία, αυτή η νέα γενιά φεμινιστριών δεν κάνει απλώς αισθητή την παρουσία της αλλά εισβάλει κυριολεκτικά στο προσκήνιο της κοινωνικών και πολιτικών εξελίξεων βάζοντας στο στόχαστρο του αγώνα της το δίδυμο της πατριαρχίας και του καπιταλισμού. Όμως, πουθενά αλλού όσο στο μουσουλμανικό και αραβικό κόσμο, δεν παλεύει τόσο μαζικά -και μάλιστα με επιτυχία- διαψεύδοντας στερεότυπα, ανατρέποντας ταμπού και χτυπώντας στη καρδιά του τον πιο βάρβαρο σκοταδισμό, σεξισμό και μισογυνισμό όσο το κάνει τον τελευταίο χρόνο στο μουσουλμανικό και αραβικό κόσμο: Συγκεκριμένα, είναι στο Λίβανο και στο Ιράκ και κυρίως στο Σουδάν που οι γυναίκες και οι φεμινίστριες δεν μετέχουν απλώς αλλά φτάνουν ...να ηγούνται αυτό το καιρό καθαρόαιμων λαϊκών εξεγέρσεων και επαναστάσεων!

Μπαίνοντας -μαζί με το γιγάντιο παγκόσμιο νεολαιίστικο κίνημα ενάντια στην κλιματική καταστροφή- επικεφαλής των αγώνων όλων των καταπιεσμένων και των θυμάτων του σημερινού απάνθρωπου καπιταλιστικού και πατριαρχικού συστήματος, το μαζικό και τόσο ριζοσπαστικό φεμινιστικό κίνημα του 21ου αιώνα, ενσαρκώνει τις απελευθερωτικές ελπίδες της ανθρωπότητας στην πιο κρίσιμη στιγμή της ιστορίας της!...

Σημειώσεις

1. https://www.oxfam.org/en/not-all-gaps-are-created-equal-true-value-care-work

2. http://www.contra-xreos.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=282:2012-02-27-12-41-17&catid=1:articles-greek&Itemid=2

ΠΗΓΗ: www.contra-xreos.gr